

Forslag til folketingsbeslutning om sikring af privatlivets fred og den enkelte borgers demokratiske rettigheder.

Fremsat den 31. oktober 1967 af *Svend Høugaard, Bilgraw-Nielsen, Rigmor Christensen, Erik Hansen, K. Helveg Petersen, Niels Helveg Petersen, Else-Merete Ross og Skytte.*

Folketinget henstiller til regeringen, at der til sikring af privatlivets fred og den enkelte borgers demokratiske rettigheder fremsættes lovforslag efter følgende retningslinjer:

1. Offentlige myndigheder er ikke berettiget til at føre fortegnelse over enkelte borgers politiske synspunkter eller politiske tilhørsforhold, når borgerne holder sig inden for de i grundloven indeholdte og forudsatte rammer for politisk arbejde og ytringsfrihed. Ligeledes er myndighederne ikke berettiget til at registrere deltagelse i politiske møder eller føre fortegnelse over abonnement på aviser og tidsskrifter, udtalelser ved møder, i presse o. lign.

2. Borgerne har ret til rejser i udlandet uden myndighedernes kontrol med deres rejsemål.

3. Retningslinjerne for politiets videregivelse af oplysninger om idømte bøder og

kriminelle straffe tages op til revision, så det sikres, at disse oplysninger ikke usagligt kommer nogen til skade ved ansættelser, ansøgninger o. lign.

4. Private oplysningsbureauer må ikke indsamle eller videregive oplysninger, der med henblik på ansættelse eller långivning går videre end til at tjene som støtte for en saglig vurdering af de pågældende. Familieforhold, politiske, religiøse eller andre personlige synspunkter, fritidsbeskæftigelse m.v. kan ikke henregnes herunder.

5. Der må som betingelse for offentlig ansættelse ikke stilles krav om oplysninger, der går videre end de under 4 nævnte retningslinjer.

6. Der fastlægges regler til begrænsning af misbrug af elektroniske lytteapparater og båndoptagere og virksomhedernes aflytning af personalesamtaler.

Bemærkninger til forslaget.

De i forslaget nævnte områder, hvor forslagsstillerne finder det påkrævet at give en yderlig lov-mæssig beskyttelse af privatlivet og den personlige frihed, kan ikke dækkes ind af en enkelt lov, men må indpasses i forskellige eksisterende love — en opgave, som kun regeringen igennem sine embedsmænd i justitsministeriet vil kunne løse forsvarligt.

Forslagsstillerne har derfor ikke forsøgt at give nogen endelig udformning af de ønskede bestemmelser, men har alene gennem forslaget til folketingsbeslutning ønsket at fremme et regeringsinitiativ, der sikrer, at privatlivet og den frie meningsdannelse ikke antastes.